

Meravelles del món

DANIELA CELLI
GIULIA LOMBARDO

bromera

INTRODUCCIÓ

Quan era una xiqueta, tenia un vell armari de faig a l'habitació. No era massa alt i amb l'ajuda d'una cadira podia enfilar-me fins a dalt de tot. Pujava per a llegir, però molt sovint m'estirava darrere d'un vell atlas de cobertes blaves, que ves a saber a quin parent havia pertangut. L'obria a l'atzar i m'imaginava que viatjava al país que tenia al davant. Fantasiejava. Sobre llocs pròxims i llunyans.

Recorde que, en un racó de la pàgina, emmarcada amb un requadre negre, hi havia una taula amb els noms dels monuments més famosos. La Torre Eiffel a França, el Colosseu a Itàlia, i així successivament. Alguns ja els coneixia, en canvi uns altres m'encenien la imaginació, i em suggerien històries de castells infestats i de cambres secretes, d'exploradors valents i de reis bojós.

Anys després he pogut constatar que algunes d'aquelles històries no estaven tan lluny de la realitat i que, amagat dins dels palaus i monuments, hi ha un món fantàstic que espera ser descobert.

És per això que m'ha entusiasmat tant escriure este llibre. Ha sigut un poc com tornar a pujar a aquell armari i tornar a ser una xiqueta.

L'ATLES

Este atlas recull trenta-un monuments extraordinaris del món. Però no vos els explicaré jo, sinó molts personatges diferents: arqueòlegs, cantants, sultans i fins i tot estàtues i graciosos animals de companyia vos acompanyaran en la descoberta de castells i palaus, torres i catedrals, temples i laberints. Cada història comença amb una salutació en la llengua del país que visitareu. *Nàmaste, bonjour, good morning...* Quantes en coneixeu?

A més d'això, trobareu les llegendes i les curiositats que he descobert durant els meus viatges. Per exemple, sabíeu que al Big Ben hi ha una presó secreta amagada? O que el 1983 un il·lusionista va fer desaparèixer l'Estàtua de la Llibertat?

Finalment, com que quan torne d'un viatge de seguida tinc ganes de tornar a anar-me'n, he inserit en cada monument un recorregut que vos permetrà, si el seguiu, botar d'un país a un altre fins a fer la volta completa al món. Vosaltres podeu seguir-lo o no, passar una pàgina darrere de l'altra o bé avançar a la babalà.

En el fons, el que importa és deixar-se dur per la curiositat, omplir-se els ulls de meravelles i... anar-se'n.

BON VIATGE!

TORRE DE BETLEM

NOM: TORRE DE SÃO VICENTE • ALÇÀRIA: 30 METRES
LLOC: LISBOA (PORTUGAL) • NOMBRE DE CANONS: 17
DATA DE CONSTRUCCIÓ: 1514-1520 • PARTICULARITATS: ESTÀ CONSIDERADA UNA DE LES SET MERAVELLES DE PORTUGAL

BEM-VINDOS a Lisboa, estimadíssimes criatures. Em dic Fernando Pessoa i soc escriptor. Però digueu-me: podeu veure, suspés sobre l'aigua, aquell monument que pareix una gran barca de pedra? Bé, doncs heu de saber que va ser precisament des d'allí, a la desembocadura del riu Tajo, des d'on va eixir, el 1497, una de les expedicions més importants de la història de Portugal. Un viatge de dos anys que va portar Vasco da Gama a descobrir la ruta cap a les Índies, la qual cosa va revolucionar el comerç i va portar glòria i riqueses a Portugal. La Torre

DESPLAÇAMENTS

Encara que no siga del tot cert, pareix que la torre de Betlem, originalment, havia sigut construïda enmig del riu. Es creu que el terratrèmol de 1755 pogué desviar el curs de l'aigua i haver-la acostada a la riba.

de Betlem, edificada pocs anys després, va esdevindre, doncs, el símbol de l'edat d'or dels grans descobriments portuguesos. La va fer construir el rei Manuel I, tant per a completar el sistema de defensa contra els pirates, com per a utilitzar-la com a porta cerimonial. I, en efecte, no puc imaginar res més bell, tal com he escrit en la meua guia dedicada a Lisboa, «per a capturar la mirada dels navegants que entren al riu».

LA HISTÒRIA DE LA GÀRGOLA

Si vos fixeu bé, davall d'una de les garites de la torre podreu veure, esculpit en pedra, el cap d'un rinoceront. Este animal, desconegut pels europeus, va arribar des d'Àsia després d'un viatge en vaixell que va durar cent vint dies i va suscitar un gran impacte. Ganda, el rinoceront, era un regal per al rei que, entusiasmada, va fer que modelaren la imatge sobre la torre per celebrar el descobriment de la ruta de les Índies.

Què vos pareixeria fer com Vasco da Gama i salpar cap a les Índies? Navegueu fins a la pàgina 62.

UNA RECEPTE SECRETA

Al barri de Betlem, a tan sols deu minuts de la torre, es troba la històrica pastisseria a la qual els monjos van vendre la recepta secreta del *pastel de nata*, un fabulós dolç portugués farcit de crema. Aneu i descobrireu que, a més de ser uns exploradors extraordinaris, els portuguesos també són grans cuiners!

SAGRADA FAMÍLIA

- NOM: SAGRADA FAMÍLIA • ANYS QUE GAUDÍ VA TREBALLAR EN L'ESGLÉSIA: 43
LLOC: BARCELONA (ESPANYA) • NOMBRE DE FAÇANES: 3
DATA DE CONSTRUCCIÓ: 1882 • NOMBRE DE TORRES: 8
PARTICULARITATS: ENCARA ESTÀ EN CONSTRUCCIÓ • MITJANA ANUAL DE VISITANTS: 3.2 MILIONS

BON DIA A TOT EL MÓN, em dic Antoni Gaudí i estic molt content de presentar-vos una de les meues obres més extraordinàries. En realitat, la idea de construir una gran església dedicada a la Sagrada Família no va ser meua, sinó d'un filantrop espanyol que, gràcies a les donacions d'alguns devots, el 1881 va comprar per 172 mil pessetes una illa completa de Barcelona. La seua intenció era que es construïra un gran temple espiritual i per això es va posar en mans d'un arquitecte que l'any següent va posar la primera pedra. Però, poc de temps després, hi va haver desavinences entre els dos i va ser aleshores que em va proposar continuar amb el projecte. En aquell temps jo tenia

trenta-un anys i, encara que ja havia construït molts altres edificis que podeu veure si pegueu una volta per la ciutat, la Sagrada Família és la meua obra més estimada, a la qual he dedicat durant dècades cada segon que tenia lliure. Tot el que he creat, ho he fet inspirant-me en la natura, la del poblet entre muntanyes on passava els estius de la infància. Llavors vaig entendre que els arbres, els animals, les fulles, els núvols... no tenen formes necessàriament cilíndriques o esfèriques o cúbiques, i que no obstant això funcionen molt bé. Aleshores, per què no hauria de passar el mateix amb l'arquitectura?

